

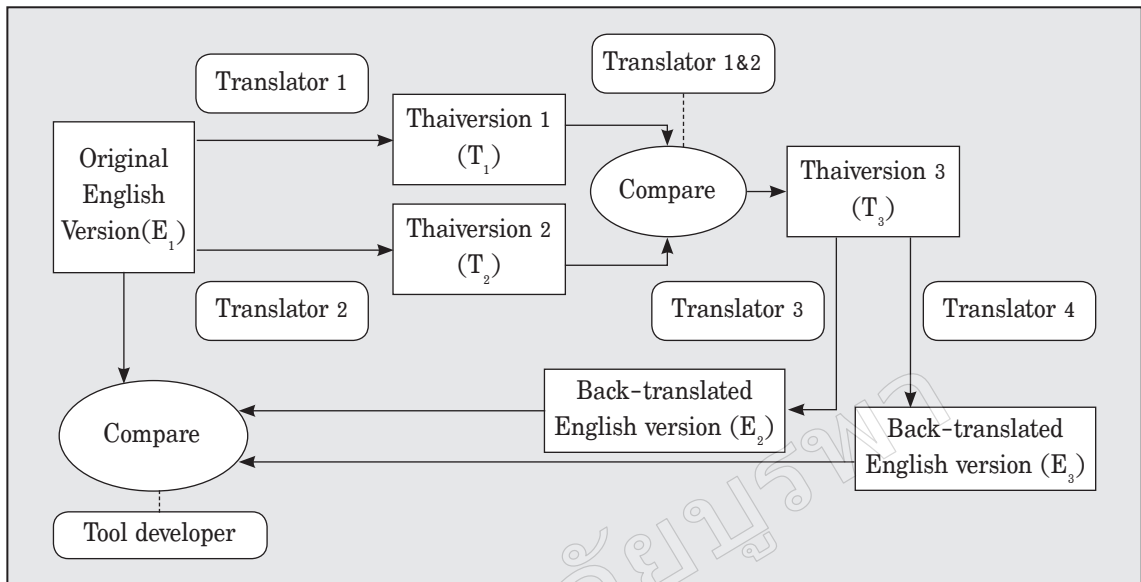

4 แบบเช่นเดียวกับใน P-SATI และมีค่าความเชื่อมั่นของครอนบาค อยู่ระหว่าง .90-.96⁶

การแปลเครื่องมือวิจัย

แบบวัด P-SATI และ T-SATI ต้นฉบับเป็นภาษาอังกฤษพัฒนามาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเชื้อชาติผิวขาว การจะนำมาประยุกต์ใช้กับกลุ่มตัวอย่างในประเทศไทยที่ทั้งภาษาและวัฒนธรรมมีความแตกต่างกันจึงจำเป็นต้องใช้กระบวนการแปลที่เชื่อถือได้และเป็นที่ยอมรับ อีกทั้งกระบวนการและขั้นตอนของการแปลยังเป็นวิธีที่ใช้ยืนยันความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัยแปล⁸ วิธีการแปลที่เรียกว่า “back translation” หรือ “การแปลกลับ” เป็นวิธีที่นิยมใช้สำหรับแปลเครื่องมือวิจัยที่พัฒนาจากภาษาและวัฒนธรรมหนึ่งไปเป็นอีกภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างไป ในการวิจัยนี้ใช้วิธีการแปลกลับที่ประยุกต์มาจากงานวิจัยของ Cha และคณะ⁹ ซึ่งปรับปรุงและพัฒนามาจาก Brislin’s back-translation model¹⁰ ที่มีความนิยมและมีผู้นำไปใช้อย่างกว้างขวางในการวิจัยข้ามวัฒนธรรม แบบวัด P-SATI และ T-SATI (E₁) จากต้นฉบับภาษาอังกฤษ ได้ถูกนำมาแปลเป็นภาษาไทยโดยผู้วิจัย (2 คน) เป็นอาจารย์สาขาการพยาบาลเด็ก จบการศึกษาระดับปริญญาเอก 1 คนจากประเทศสหรัฐอเมริกา และอีก 1 คนจากประเทศไทย (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) มีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษในระดับดีมากและมีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาของพื้นอารมณ์เด็กวัยเรียน ในขั้นแรกผู้แปลต่างคนต่างแปล (T₁ และ T₂) ต่อจากนั้นผู้แปลทั้งสองมา

ประชุมและตกลงร่วมกัน เพื่อให้ได้แบบวัดภาษาไทย (T₃) 1 ฉบับ ที่มีข้อความมีความเหมาะสม กระชับ ได้ใจความ และเข้าใจได้ในวัฒนธรรมไทย รวมทั้งให้มีความหมายตรงกับต้นฉบับภาษาอังกฤษมากที่สุด ต่อจากนั้นใช้วิธีการแปลกลับเพื่อยืนยันผลการแปลจากขั้นตอนแรก การแปลกลับให้ผู้แปล 2 คน ต่างคนต่างแปลกลับจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ (E₂ และ E₃) โดยที่ไม่เคยเห็นข้อความต้นฉบับภาษาอังกฤษมาก่อนผู้แปลกลับคนที่ 1 เป็นนักศึกษาปริญญาโทสาขาการพยาบาลเด็กที่มีประสบการณ์ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษในประเทศสหรัฐอเมริกา นานกว่า 5 ปี และผู้แปลคนที่ 2 ผู้วิจัยใช้บริการแปลโดยศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยบูรพา ในขั้นตอนนี้แปลกลับนี้ผู้แปลไม่จำเป็นต้องมีความรู้หรือเชี่ยวชาญในเนื้อหาแต่มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้ดีมากทั้งสองภาษาแบบที่เรียกว่า ‘bilingual’ ขั้นตอนที่ต่อไปนำแบบวัดภาษาอังกฤษที่ได้จากการแปลกลับทั้ง 2 ชุด (E₂ และ E₃) ไปเปรียบเทียบกับต้นฉบับภาษาอังกฤษ (เดิม = E₁) โดยส่งเป็น pdf ไฟล์ทาง e-mail ให้ผู้ทรงคุณวุฒิชาวสหรัฐอเมริกา (Dr. McClowry) ซึ่งเป็นผู้พัฒนาแบบวัดต้นฉบับภาษาอังกฤษทั้งสองชุด (P-SATI และ T-SATI) เพื่อตรวจสอบว่าแต่ละข้อความที่แปลกลับมานั้นมีความหมายคงเดิมหรือไม่ หากพบว่ามีคำหรือข้อความใดที่มีความหมายไม่ตรงกับต้นฉบับเดิม นำข้อความนั้นๆ ไปแปลใหม่และใช้วิธีการแปลกลับอีกครั้ง จนกว่าข้อความทั้งหมดของแบบวัดจะใช้ได้⁶ (ภาพที่ 1)

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการแปลกลับ(ดัดแปลงจาก Cha และคณะ)

จริยธรรมการวิจัย

การศึกษานี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่องพฤติกรรมสุขภาพในเด็กวัยเรียนและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัยจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยเข้าพบครูประจำชั้นและนักเรียนชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย และประโยชน์ที่จะได้รับจากงานวิจัยครั้งนี้ ซึ่งการตอบรับหรือปฏิเสธในการวิจัยครั้งนี้ไม่มีผลใดๆ ข้อมูลต่างๆ นำเสนอในภาพรวมไม่เปิดเผยชื่อและนามสกุล และจะทำลายข้อมูลทั้งหมดภายหลังเผยแพร่ผลงานวิจัยเรียบร้อยแล้ว หากมีข้อสงสัยสามารถสอบถามผู้วิจัยได้ตลอดเวลา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ภายหลังจากโครงร่างวิจัยได้รับรองจริยธรรมการวิจัยเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาถึงผู้อำนวยการโรงเรียน จากนั้นเข้าพบครูประจำชั้นและนักเรียนเพื่อขอความร่วมมือชี้แจงวัตถุประสงค์ และการพิทักษ์สิทธิ มอบซองเอกสาร ที่ในซองประกอบด้วย แบบวัดพื้นอารมณ์

เด็กวัยเรียนฉบับภาษาไทยสำหรับผู้ปกครอง เอกสารชี้แจงและใบลงนามยินยอม ให้นักเรียนทุกคนในห้องเรียนนำไปให้ผู้ปกครองและวันต่อมาตามที่นัดหมายไว้ให้นักเรียนนำเอกสารที่ผู้ปกครองตอบเรียบร้อยแล้วมาส่งคืนให้ผู้วิจัย ผู้ปกครอง 1 คนตอบแบบวัดพื้นอารมณ์ของนักเรียน 1 คน และในวันที่เข้าพบครูประจำชั้น ผู้วิจัยมอบแบบวัดพื้นอารมณ์เด็กวัยเรียนฉบับภาษาไทย สำหรับครูให้ครูประจำชั้นตอบ โดยระบุเลขที่สอบของนักเรียนให้ครูทราบ แต่ผู้วิจัยไม่ทราบว่าเป็นข้อมูลนักเรียนคนใด และนัดหมาย 1-2 วันต่อมาเพื่อขอรับแบบสอบถามคืน ใช้เวลาตอบประมาณ 5 นาทีต่อแบบสอบถาม 1 ชุด ครูประจำชั้น 1 คนตอบแบบวัดเท่ากับจำนวนนักเรียนในห้องที่เป็นครูประจำชั้นอยู่ (ประมาณ 25-30 คนต่อ 1 ห้องเรียน) ต่อจากนั้นตรวจสอบความสมบูรณ์และถูกต้องของข้อมูลก่อนนำไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพรรณนาใช้เพื่อวิเคราะห์หาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัยของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และคะแนนพื้นอารมณ์ ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดพื้นอารมณ์

เด็กวัยเรียนฉบับภาษาไทย สำหรับผู้ปกครองและสำหรับครูยืนยันโดยขั้นตอนและกระบวนการแปลกลับ^๑ และความตรงของเครื่องมือที่วัดสิ่งเดียวกัน (convergent validity) ได้จากการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างคะแนนที่ได้จากแบบวัดพื้นอารมณ์เด็กวัยเรียนฉบับภาษาไทย สำหรับผู้ปกครองกับแบบวัดพื้นอารมณ์เด็กวัยเรียนฉบับภาษาไทย สำหรับครู

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดพื้นอารมณ์เด็กวัยเรียนฉบับภาษาไทย สำหรับผู้ปกครองและสำหรับครูวิเคราะห์โดยคำนวณค่าแอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha)

ผลการศึกษา

คะแนนพื้นอารมณ์เด็กวัยเรียนที่วัดโดยใช้

แบบวัดพื้นอารมณ์ฉบับภาษาไทยสำหรับผู้ปกครองและครูตามลำดับคือ การแสดงปฏิกิริยาทางลบมีค่าเฉลี่ย 2.61 (S.D. = .77) และ 2.13 (S.D. = .93) การติดตามงาน มีค่าเฉลี่ย 3.49 (S.D. = .63) และ 3.28 (S.D. = .97) การถอยหนี มีค่าเฉลี่ย 2.76 (S.D. = .50) และ 2.56 (S.D. = .50) และกิจกรรมมีค่าเฉลี่ย 2.63 (S.D. = .70) และ 2.36 (S.D. = .94) เมื่อแยกตามเพศของเด็กพบว่านักเรียนหญิงมีการติดตามงานตกว่านักเรียนชาย ($t = -5.23$, $p < .001$ และ $t = -6.29$, $p < .001$) แต่นักเรียนชายมีกิจกรรมทางกายมากกว่านักเรียนหญิง ($t = 2.55$, $p < .05$ และ $t = 5.10$, $p < .001$) และนักเรียนหญิงมีการถอยหนีมากกว่านักเรียนชาย ($t = -2.25$, $p < .05$) ซึ่งพบเฉพาะครูเป็นผู้ตอบ(ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพื้นอารมณ์เด็กวัยเรียน แยกตามเพศของเด็กและชนิดของแบบวัด

พื้นอารมณ์	เด็กนักเรียนรวม				แยกตามเพศ			t
	(n = 246)				(ชาย = 132, หญิง = 114)			
	M	SD	min-max		M	SD	min-max	
ผู้ปกครองเป็นผู้ตอบ								
การแสดงปฏิกิริยาทางลบ	2.61	.77	1.17-4.67	เด็กชาย	2.64	.75	1.17-4.67	.62 ^{ns}
				เด็กหญิง	2.57	.79	1.33-4.58	
การติดตามงาน	3.49	.63	1.45-4.91	เด็กชาย	3.29	.60	1.82-4.73	-5.23***
				เด็กหญิง	3.70	.60	1.45-4.91	
การถอยหนี	2.76	.50	1.33-4.11	เด็กชาย	2.73	.47	1.67-4.11	-.85 ^{ns}
				เด็กหญิง	2.79	.51	1.33-4.00	
กิจกรรม	2.63	.70	1.00-5.00	เด็กชาย	2.75	.71	1.33-5.00	2.55*
				เด็กหญิง	2.52	.68	1.00-4.17	
ครูเป็นผู้ตอบ								
การแสดงปฏิกิริยาทางลบ	2.13	.93	1.00-4.73	เด็กชาย	2.11	.90	1.00-4.64	-.28 ^{ns}
				เด็กหญิง	2.15	.97	1.00-4.73	
การติดตามงาน	3.28	.97	1.00-5.00	เด็กชาย	2.94	.90	1.00-5.00	-6.29***
				เด็กหญิง	3.66	.90	1.33-5.00	
การถอยหนี	2.56	.50	1.38-3.88	เด็กชาย	2.50	.49	1.50-3.88	-2.25*

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพื้นอารมณ์เด็กวัยเรียน แยกตามเพศของเด็ก และชนิดของแบบวัด (ต่อ)

พื้นอารมณ์	เด็กนักเรียนรวม (n = 246)			แยกตามเพศ (ชาย = 132, หญิง = 114)			t	
	M	SD	min-max	M	SD	min-max		
กิจกรรม	2.36	.94	1.00-4.80	เด็กหญิง	2.64	.50	1.38-3.75	5.10***
				เด็กชาย	2.63	.94	1.00-4.80	
				เด็กหญิง	2.05	.84	1.00-4.00	

*($p < .05$), ***($p < .001$), ns (non-significant, $p > .05$) for two-tailed independent t-test

ความตรงของแบบวัด ความตรงเชิงเนื้อหา ของแบบวัดทั้งสองฉบับที่แปลกลับจากภาษาไทย เป็นภาษาอังกฤษ ได้รับการตรวจสอบแบบ Face validity โดย Dr. McClowry ผู้พัฒนาเครื่องมือ และนักศึกษาปริญญาเอก 1 คน (Megan McCormick, Doctoral Candidate) จาก New York University ที่มีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาของพื้นอารมณ์ เด็กวัยเรียน และทำงานร่วมกับ Dr. McClowry ผู้เชี่ยวชาญทั้งสองคนได้ให้ความเห็นตรงกันว่า เนื้อหาในแบบวัดฉบับภาษาอังกฤษที่แปลกลับมานั้น สอดคล้อง และมีความหมายตรงกับทุกข้อความใน แบบวัดต้นฉบับภาษาอังกฤษ (McClowry, S. G. & McCormick, M., personal communication, June 25, 2013) สำหรับความตรงของเครื่องมือที่วัด สิ่งเดียวกัน (convergent validity) ผลการวิเคราะห์ หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) ระหว่าง คะแนนที่ได้จากแบบวัดพื้นอารมณ์เด็กวัยเรียนฉบับ ภาษาไทย สำหรับผู้ปกครองกับแบบวัดพื้นอารมณ์ เด็กวัยเรียนฉบับภาษาไทย สำหรับครู พบว่าการแสดง

พฤติกรรมทางลบ $r = .22$ ($p < .01$) การติดตามงาน $r = .46$ ($p < .001$) การถอยหนี $r = .12$ ($p > .05$) และกิจกรรม $r = .19$ ($p < .01$)

ความเชื่อมั่นของแบบวัด ค่าความเชื่อมั่น แบบความสอดคล้องภายใน (internal consistency reliability) ที่ยอมรับสำหรับเครื่องมือใหม่ เท่ากับ .70 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ค่าแอลฟาของ ครอนบาคของแบบวัดพื้นอารมณ์เด็กวัยเรียนฉบับ ภาษาไทย สำหรับผู้ปกครอง พบว่าการแสดงพฤติกรรม ทางลบการติดตามงานการถอยหนี และกิจกรรม เท่ากับ .86, .73, .35 และ .56 ตามลำดับ และฉบับ สำหรับครู เท่ากับ .94, .93, .48 และ .83 ตามลำดับ (ตารางที่ 2) พื้นอารมณ์เด็กที่ผู้ปกครองเป็นผู้ตอบ ค่าแอลฟาของครอนบาคการถอยหนี เมื่อตัดออก 3 ข้อ (ข้อ 3, 7, 21) เพิ่มขึ้นเป็น .61 และด้าน กิจกรรม เมื่อตัดออก 1 ข้อ (ข้อ 1) เพิ่มขึ้นเป็น .64 และพื้นอารมณ์เด็กที่ผู้ครูเป็นผู้ตอบ ค่าแอลฟาของ ครอนบาคการถอยหนี เมื่อตัดออก 3 ข้อ (ข้อ 7, 11, 20) เพิ่มขึ้นเป็น .74

ตารางที่ 2 ค่า Cronbach's alpha ของแบบวัดพื้นอารมณ์เด็กวัยเรียนฉบับภาษาไทยสำหรับผู้ปกครองและครู

พื้นอารมณ์เด็ก	Cronbach's alpha (α)	
	สำหรับผู้ปกครอง	สำหรับครู
การแสดงปฏิกิริยาทางลบ	.86	.94
การติดตามงาน	.73	.93
การถอยหนี	.35	.48
กิจกรรม	.56	.83

อภิปรายผล

แบบวัดพื้นอารมณ์เด็กวัยเรียนฉบับภาษาไทย ทั้งสำหรับผู้ปกครองและครู ได้แปลโดยวิธี 'back translation' หรือการแปลกลับตามขั้นตอนและวิธีการที่แนะนำโดย Cha และคณะ⁹ ซึ่งพัฒนามาจากวิธีการของ Brislin และคณะ¹⁰ ที่เป็นที่ยอมรับ และนำมาใช้ในการวิจัยแบบข้ามวัฒนธรรมกันอย่างแพร่หลาย และแบบวัดที่แปลกลับเป็นภาษาอังกฤษ กับแบบวัดต้นฉบับภาษาอังกฤษ ได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญยืนยันความตรงเชิงเนื้อหา (face validity) ในขั้นแรกนี้จึงถือได้ว่าแบบวัดฉบับภาษาไทยทั้งสำหรับผู้ปกครองและครูมีความตรงเชิงเนื้อหาที่ยอมรับได้ ต่อมาวิเคราะห์ความตรงของแบบวัดที่วัดในสิ่งเดียวกัน (convergent validity) คือวัดพื้นอารมณ์เด็กวัยเรียนโดยใช้แบบวัดสำหรับผู้ปกครองและแบบวัดสำหรับครูเป็นผู้ตอบตามลักษณะการตอบสนอง และพฤติกรรมของเด็ก ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันของคะแนนพื้นอารมณ์แบบการแสดงปฏิกิริยาทางลบ การติดตามงาน และกิจกรรม ที่ได้จากการใช้แบบวัดทั้งสองนั้น มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .19 - .46$) หมายความว่าพื้นอารมณ์ทั้งสามแบบดังกล่าว มีคุณภาพความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ในเกณฑ์ดี แต่พื้นอารมณ์แบบการถอยหนี พบว่าคะแนนที่ได้ไม่มีความสัมพันธ์กัน ($p > .05$) แสดงว่าเนื้อหาในข้อความของพื้นอารมณ์ด้านการถอยหนีที่แปลมาใช้ในฉบับภาษาไทยยังไม่เหมาะสม ซึ่งมีความเป็นไปได้เนื่องจากแบบ

วัดต้นฉบับภาษาอังกฤษทั้งสองพัฒนามาจากกลุ่มตัวอย่างเด็กชาวอเมริกัน ที่มีลักษณะการแสดงออกบางอย่างที่มีความแตกต่างจากเด็กไทย โดยเฉพาะลักษณะหรือพฤติกรรมถอยหนีเมื่อพบเจอคนใหม่หรือสถานการณ์แปลกใหม่ เช่น “ยิ้มแยมหรือหัวเราะกับแขกผู้ใหญ่” “แสดงท่าทางหงุดหงิดหรือกระสับกระส่ายเมื่ออยู่ในสถานการณ์แปลกใหม่” หรือ “หลบเสียง (อยู่ห่าง ๆ, ไม่พูดคุยด้วย) กับแขกหรือผู้มาใหม่ที่บ้าน/โรงเรียน” เป็นต้น ซึ่งเด็กไทยอาจมีความเขินอายมากกว่า และทำความเข้าใจกับสิ่งใหม่ได้ต่างจากเด็กชาวอเมริกัน ดังนั้น การศึกษาขั้นต่อไปจึงควรปรับปรุงเนื้อหาในส่วนของพื้นอารมณ์แบบการถอยหนี โดยใช้วิธีการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง หรือใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อความใหม่ที่ตรงและเหมาะสมกับบริบทและวัฒนธรรมของเด็กไทยมากขึ้น

ค่าความเชื่อมั่นแบบความสอดคล้องภายในของแบบวัดพื้นอารมณ์เด็กวัยเรียนฉบับภาษาไทยสำหรับผู้ปกครอง มีค่า Cronbach's alpha อยู่ระหว่าง .35 - .86 โดยที่พื้นอารมณ์แบบการแสดงปฏิกิริยาทางลบและการติดตามงานมีค่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับคือมากกว่า .70 (ตารางที่ 2) แต่การถอยหนีและกิจกรรมมีค่าต่ำกว่าค่าที่ยอมรับได้ การอธิบายเหตุผลสำหรับการถอยหนี เนื่องจากเนื้อหาในส่วนนี้ยังมีความไม่สอดคล้องกับบริบทของเด็กไทยดังได้กล่าวแล้ว จึงเป็นไปได้ที่ทำให้ได้ค่าความเชื่อมั่นต่ำ และพบว่าค่า Cronbach's alpha เพิ่มขึ้นจาก .35 เป็น

.61 เมื่อตัดข้อความออก 3 ข้อจากทั้งหมด 9 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 33.33 ซึ่งอาจจะมากเกินไป จึงควรพิจารณาปรับปรุงเนื้อหาข้อความ สำหรับพื้นอารมณ์แบบกิจกรรมมีค่าครอนบาคแอลฟา .56 และเพิ่มเป็น .64 เมื่อตัดข้อความออก 1 ข้อในการศึกษานี้ ผู้ปกครองที่ตอบแบบวัดพื้นอารมณ์เด็กวัยเรียนมีทั้ง มารดา บิดา และญาติอื่น ๆ ได้แก่ ย่า ยาย ปู่ ตา น้า อา ลุง พี่ และพระ เป็นต้น ซึ่งมีความหลากหลาย (heterogeneous) ทั้งอายุ ประสบการณ์ และการศึกษาของผู้ตอบที่อาจมีการสังเกตและได้เห็น การตอบสนองหรือพฤติกรรมของเด็กแตกต่างกัน จึงมีความเป็นไปได้ที่ทำให้ได้ค่าครอนบาคแอลฟา ของพื้นอารมณ์แบบกิจกรรมต่ำกว่าที่ควรจะเป็น ในการศึกษาครั้งต่อไปจึงต้องกำหนดให้เป็นผู้ที่ดูแลหลักของเด็กนักเรียนเท่านั้นที่ตอบแบบวัด ในขณะที่พื้นอารมณ์แบบกิจกรรมที่ครูเป็นผู้ตอบมีค่าครอนบาคแอลฟา .83 ซึ่งมีข้อความเหมือนกับในแบบวัดฉบับที่ผู้ปกครองตอบ ครูแต่ละคนมีลักษณะ ข้อมูลส่วนบุคคลความคล้ายกัน (homogeneous) เช่น การศึกษา ประสบการณ์จึงมีการสังเกตลักษณะ พฤติกรรมของเด็กได้สอดคล้องตรงกัน แบบวัดฉบับที่ครูตอบ มีค่าแอลฟาครอนบาคของการแสดง ปฏิกริยาทางลบและการติดตามงาน .94 และ .93 ตามลำดับ ซึ่งถือว่ายอมรับได้ แต่การถอยหนีมีค่าแอลฟาครอนบาค .48 และเพิ่มเป็น .74 เมื่อตัดข้อความออก 3 ข้อจากทั้งหมด 8 ข้อคิดเป็นร้อยละ 37.5 ซึ่งมากเกินไปในทำนองเดียวกับแบบวัดฉบับที่ผู้ปกครองตอบ โดยการพิจารณาปรับปรุงเนื้อหาข้อความ

ผลการวิจัยที่พบว่าเด็กนักเรียนมีพื้นอารมณ์แบบการติดตามงานและกิจกรรมแตกต่างกันระหว่าง เด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง (ตารางที่ 1) คะแนนที่ได้นี้ มาจากการวัดด้วยเครื่องมือที่มีความตรงและความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ ผลที่ได้นี้จึงยืนยันได้ว่า ถูกต้อง ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีของ Erikson (1959 อ้างใน McLeod¹¹) ที่ได้อธิบายเกี่ยวกับพัฒนาการ

ทางจิตสังคมและบุคลิกภาพในเด็กวัยเรียนไว้ว่า เด็กผู้หญิงมีความรับผิดชอบและติดตามงานมากกว่า เด็กผู้ชาย แต่มีกิจกรรมทางกาย เช่น วิ่งเล่น หรือเล่น รุนแรงน้อยกว่าเด็กผู้ชาย และผลการวิจัยนี้สอดคล้อง กับผลการศึกษาของ Gasman และคณะ¹² และ การศึกษาของ Lyons-Thomas และ McCowry⁶ แต่ที่พบว่าเด็กผู้หญิงมีการถอยหนีมากกว่าเด็กผู้ชาย (จากแบบวัดที่ครูเป็นผู้ตอบ) ไม่สามารถยืนยันได้ว่าถูกต้องเนื่องจากเนื้อหาข้อความในแบบวัดยังไม่มีความเหมาะสมทั้งความตรงและความเชื่อมั่น ซึ่งต้องการการศึกษาต่อไป

ข้อจำกัดในการวิจัย

การศึกษานี้เป็นครั้งแรกที่นำเครื่องมือวิจัย ทั้งสองชุดคือแบบวัดพื้นอารมณ์เด็กวัยเรียนสำหรับผู้ปกครองและครู มาแปลเป็นภาษาไทย และเป็นครั้งแรกเครื่องมือที่แปลเป็นภาษาไทยนี้มาใช้กับกลุ่มตัวอย่างในประเทศไทย ดังนั้นจึงไม่มีผลการศึกษา ในประเทศไทยมาก่อน จึงต้องใช้ผลการวิจัยที่ศึกษา ในประเทศอื่น ๆ เช่น สหรัฐอเมริกาในการอภิปราย ผลและต้องตระหนักถึงความเหมาะสมหากนำผลการวิจัยนี้ไปใช้หรืออธิบายกับกลุ่มตัวอย่างอื่นที่มีบริบทแตกต่างจากการศึกษานี้

สรุปและข้อเสนอแนะ

แบบวัดพื้นอารมณ์เด็กวัยเรียนฉบับภาษาไทย สำหรับผู้ปกครองและครู มีลักษณะพื้นอารมณ์ 4 แบบ คือ การแสดงปฏิกริยาทางลบ การติดตามงาน การถอยหนี และกิจกรรม ทั้งหมดยกเว้นข้อความ ในแบบการถอยหนีมีคุณสมบัติทั้งความตรงและความเชื่อมั่นที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้กับกลุ่มตัวอย่างเด็กวัยเรียนไทย ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาในอนาคตต่อไป แต่ต้องกำหนดให้ ผู้ปกครองเด็กที่ตอบแบบวัดมีคุณสมบัติใกล้เคียงกัน หรืออย่างน้อยต้องเป็นผู้ดูแลหลักและใกล้ชิดเด็ก มากและนานพอที่จะสังเกตและเห็นลักษณะ ปฏิกริยา

และพฤติกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ เนื้อหาข้อความในแบบวัดพื้่นอารมณ์แบบการถอยหนี ทั้งสำหรับผู้ปกครองและครูเป็นผู้ตอบยังต้องการการปรับปรุงและพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทและวัฒนธรรมไทย อย่างไรก็ตามก็ยังคงต้องการการศึกษาเพิ่มเติมและยืนยันคุณภาพของแบบวัดฉบับภาษาไทยทั้งสองนี้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่สนับสนุนงบประมาณการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556

เอกสารอ้างอิง

1. Mc Clowry, S. G. Your child's unique temperament: Insights and strategies for responsive parenting. Champaign, Illinois: Research Press; 2003.
2. Mc Clowry, S. G. The development of the school-age temperament inventory. *Merrill-Palmer Quarterly* 1995; 41: 271-285.
3. Mc Clowry, S. G. The temperament profiles of school-age children. *Journal of Pediatric Nursing* 2002; 17(1): 3-10.
4. Hockenberry, M. J., Wilson, D., & Wong, D. L. Wong's essentials of pediatric nursing (9th ed.). St. Louis: Elsevier/Mosby; 2013.
5. McClowry, S. G., Halverson, C. F., & Sanson, A. A re-examination of the validity and reliability of the school-age temperament inventory. *Nursing Research* 2003; 52(3): 176-182.
6. Lyons-Thomas, J. & McClowry, S. G. The examination of the validity and reliability of the teacher school-age temperament inventory. *Journal of Classroom Interaction* 2012; 47(2): 25-32.
7. Presley, R., & Martin, R. P. Toward a structure of preschool temperament: Factor structure of the Temperament Assessment Battery for Children. *Journal of Personality* 1994; 62: 415-448.
8. นุจรี ไชยมงคล. การตอบสนองของมารดาและความผูกพันมั่นคงของทารก: การทดสอบคุณสมบัติเครื่องมือวิจัยแปล. วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา 2554; 19(4): 25-38.
9. Cha, E., Kim, K. H., Erlen, J. A. Translation of scales in cross-cultural research: Issues and techniques. *Journal of Advanced Nursing* 2007; 58(4): 386-395.
10. Brislin, R. W., Lonner, W., & Thorndike, R. *Cross-cultural research methods*. New York: Willy; 1973.
11. McLeod, S. [Online]. 2008. Available from: <http://www.simplypsychology.org/Erik-Erikson.html>.
12. Gasman, I., Purper-Ouakil, D., Michel, G., Mouren-Simeoni, M. C., Bouvard, M., Perez-Diaz, F., & Jouvent, R. Cross-cultural assessment of childhood temperament: A confirmatory factor analysis of the French nationality Activity and Sociability (EAS) Questionnaire. *European Child & Adolescent Psychology* 2002; 11: 101-107.

ภาคผนวก

ตัวอย่างข้อความในแบบวัดพื้นอารมณ์เด็ก วัยเรียนฉบับภาษาไทย

ก. สำหรับผู้ปกครอง

1. เดินเงียบไม่มีเสียงจากที่หนึ่งไปอีก
ที่หนึ่งในบ้าน
2. หงุดหงิดเวลาทำอะไรไม่เจอ
3. เข้าไปคุยกับเด็กคนอื่น ๆ ที่อายุรุ่น
เดียวกัน ทั้งที่ไม่รู้จักมาก่อน
4. ไปทำอย่างอื่น ทั้งที่ยังทำกิจกรรมเดิม
ไม่เสร็จ

.

.

.

38. ....

ข. สำหรับครู

1. มีท่าทางอาย เมื่อพบคนโตกว่าที่ไม่รู้จัก
มาก่อน
2. ต้องคอยเตือนอยู่เสมอ ไม่เช่นนั้น
จะทำงานที่ครูมอบหมายให้ไม่เรียบร้อย
3. หงุดหงิดเวลาทำอะไรไม่เจอ
4. ริ่งไปยั้งที่ ๆ ต้องการไป

.

.

.

33. ....